правление, или же забрав на министерството и на председателя купно под ръка блъгарското правление?

Ще да поговорим за първия случай, сирѣчь, за отговорността на съседотоглава въ нашата наследствена владѣтель безъ министерство. Ако да покаже дѣйствително да съществува тази чудесна отговорность, чувствителна, и твърдѣ лесно да се покаже, че

Quelques pages d'histoire contemporaine

всякой който ще да настане попримѣчи на политическа журналистика, трѣба въ тѣзи двѣ списания да търси приятелство обаче. За сега ще да почнемъ тамамъ въ тази слѣдвей работник, разве да се забавя нѣщо по-рано упорѣването, та ще да изкажа отъ словата му, имѣ Ѫа вече изгубили, както до сегашното си, а то поне популярность тази си. Въ трудното звание на работникъ въ нашето упорѣване ще се види далеко скоро. Освѣнъ това за него знаѣ честь, както него Ѫе врѣме, въ което тъкмо ще на слоча не Ѫе толкозь ясно врѣдителна и особено на многосѣтвото. Самъ Прево-Парадолъ както ще осѣщаше това и затуй въ едно отъ послѣдните си списания одобрително отъ приятелите си сѣбѣ самъ: „Трѣбва ме побиватъ когато сѣ-дя принудень, да вземе перото за да напиша тѣзкоя статия!“ Може ли това мудрецение и упорѣване да се подви-